

TOIMETAJA VEERG

Me kõik oleme Iasonid

SIGNE SILLASOO
signe.sillasoo@aripaev.ee

ARIPAEV 14.03.14

Rahvusooper Estonia on välja tulnud imelise tantsulavastusega, mille juured on antiikmütoloogias. “Medea” ei ole oma algupäralt tänapäevane lugu, kuid lavastaja Gianluca Schiavoni (Itaalia) on selle tänapäevaseks teinud.

Eelkõige on kaasaegne eile maailma esiettekanzeni jõudnud balleti tantsukeel. See on põnev ja detailitihe ning seda jälgida oleks põnev ka pelgalt vaid tantsumeisterlikkuse aspektist. “Medea” on lisaks aga ka sisu, mis köidab.

Kuldvillaku omanik Medea on uhke kuninganna, kelle südant ei ole keegi veel suutnud vallutada. Ka kartmatul Iasonil läheb see korda vaid tänu valedete eesmärkidele, mis teda tagant kihutavad. Iason ei ole tulnud Medeale leidma, tema ihkab hoopis kuldvillakut ja Medea võrgutamise on selle hind.

Medea, kes seejärel hirmsaid tegusid korda saadab ning armastuse ettekäändel ka mõrva ees ei kohku, on lihtsameelse naise võrdkuju, kes on langenud meeste pidamata lubaduste ohvriks. Kuna ta ise on reetur, ei ole tal kelleltki tuge otsida. Ta on silmitsi iseenda emotsioonidega ning peab oma tunnetemõllule kuidagi kanali leidma.

Kui kõrvutada Medea ja Iasoni lugu sellega, mis meie ümber igapäevaselt toimub, siis jääb mulje, et antiikajaga võrreldes pole inimese emotsionaalse hakkamasaamise mõttes suurt muutunud. Keegi ei ole rauast ega lõpuni murdumatu ja keegi ei suuda olla ka lõpuni eetilise.

“Iasonid oleme kõik – sina ja mina,” märgib “Medea” koreograaf lavastuse kavalehel, “anname rohkem lubadusi, kui pidada suudame, ega oska näha oma südames tõeliselt olulist, sest meid pimestab võim, raha, seks – igavene kuldvillak. Teeme kõik selleks, et neid asju saavutada, mõistmata, et elame ebaküpset elu.”

Mõtlemisainet sain “Medea” loost küll. Elamuse tehniliselt väga hea tantsutrupi koostööst samuti.